

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. LIV.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

sione peccatorum post mortem etiam afferri illud Christi Matth. xii. 32. *Non remittetur peccatum in Spiritum S. neque in hoc neque in futuro seculo*: Sed æque infelicitè hæc probatio succedit, atque illa, per quam furnum suum purgatorium loco adducto superstruere conantur Pontificii. Quippe verba hæc peccatum in Spiritum Sanctum ita exaggerant, ut, suffieri possit, quædam etiam peccati remissio in futuro seculo, eandem tamen peccato in Spiritum S. ibi concedi posse negent, prout jamdudum optimi nostratium Exegetarum contra Pontificios evicerunt.

LIV. Apparet ita, quod nec illud effugium universalitatem futuræ resurrectionis in adventu Christi possit infringere: Sed neque hoc prætereundum est, quod pro resurrectione mortuorum particulari ex *Dan. xii. 2* in Deductione Germanicâ urget D. Animadvertens. *Multi, scilicet, ex dormientibus resurgent.* Responsum est jam ante; Multos etiam poni pro omnibus, id quod ipse agnoscit §. 17. Deduct. sed urget, h. l. id fieri non posse propter præfixum Mem, imo contradictionem implicare. Omnes ex dormientibus resurgent, cum Ex particularitatem aliquam jam involvat. Respondeo breviter, positum esse hoc præfixum Mem ex Idiotismo Hebraico: Quippe solent illi, loco substantivi cum Adjectivo, haud raro adhibere duo substantiva per præfixum aliquod (potissimum per Mem, Lamedh, vel Beth) connexa, ut adeo hic Rabbim mijjeschene non significet: Multi ex dormientibus, sed Multi dormientes. Exempla similia hujus constructionis haud desunt: Ita in Ps. lxxx. 14. habetur: Chasir mijjaar Sus à sylva, id est sus sylvestris sive aper. Et Prov. vii. 19. extat Derech merachok: Via à longinquo, id est via longinqua. Item Ps. xvi. 4. Non libabo sacrificia illorum a sanguine, id

id est sangvinolenta vel sangvinea. E quibus exemplis apparet, Præfixum Mem apud Hebræos non semper idem denotare, quod latinum E X, sed sæpe propter nudum constructionis nexum adhiberi.

LIV. Hypothesis III Pii & sancti adhuc viventes, Christo, immutati, in aëre obviam rapientur, ut deinde cum illis, qui in adventu Christi resurrexerunt, quos vocant *υἱὸς ἀδελφῶν ἀδελφῶν κτλ*, filios primæ resurrectionis, in paradiso quodam cœlesti conjungantur, quæ immutatio nulli impiorum viventium continget. Ita docet D. Animadvertentis Uxor Glaubens. Gespr. p. 800. 801 seqq. quam vide. Possentque hæc eousque admitti, quod scilicet pii viventes, in adventu Christi, sint obviam ipsi rapiendi, prout docet Apostolus, 1. *Theff. IV. 17.* At in hoc valde aberrant Chiliastæ, quod non velint pios Christo *in judicium* obviam rapi, neque cum iisdem impios Salvatori sisti. Horum enim contraria demonstrata sunt in thesi 14. & 15. Scriptura quippe Matth. xxv. 31. seqq. talem processum commonstrat, in quo tam fideles quam infideles Christo, in ipsius adventu, sistantur in judicium, piisque vita æterna; impiis vero cruciatus æterni adjudicentur.

LV. Hinc apparet, judicium illud, quod I. c. describitur, a nemine Chiliastarum nostratium credi. Credunt enim duo saltem judicia, unum M. annos post adventum Christi, alteram in ipso adventu: Ad neutrum salvis hypothefibus Chiliafticis judicium hoc referre possum. Non ad judicium M. annos post adventum, quia (1) Textus id non admittit, sed in ipso adventu id instituendum docet. (2) Mortuos tantum judicandos esse vult D. Animadvertens M. annos post adventum Christi. Animadv. §. 26. *Mortui, inquit in die panto-*
critico judicio sistentur; at ante M. annos tam vivi quam
mor-